

NEDERLANDSE PLATBODEMS NAAR SAIL NEW YORK

Half juni vertrokken 34 Nederlandse ronde en platbodemjachten naar New York. Ze gingen deelnemen aan Sail New York. Inmiddels zijn ze weer terug en we hebben de indruk dat het, ondanks tegenslagen, een groot succes was.

Sail New York stond dit jaar geheel in het teken van het vrijheidsbeeld: Miss Liberty bestaat 100 jaar en is onlangs ook nog geheel gerestaureerd. Uiteraard mochten bij de festiviteiten de Nederlanders, per slot van rekening toch de stichters van de stad, niet ontbreken en zo werd het idee geboren om met een vloot ronde jachten en platbodems aan Sail New York deel te nemen. Er werd een vloot van 34 schepen samengesteld en deze werden in een dokschip geladen om vervolgens in twee weken tijd naar Amerika overgevoerd te worden. Daar werden de Nederlanders enthousiast ontvangen. De Amerikanen wisten niet wat ze zagen, dit scheepstype was echt nieuw voor hen. Hans Weerman, mee als beman-

Het inladen in Amsterdam. De helft van de deelnemers kon zo het dokschip binnenvaren. Nadat het ruim drooggepompt was en de luiken neergelaten, kon de rest er bovenop getakeld worden.

ning op de Vijf Gezusters: 'Ze snapten er echt helemaal niets van dat de schepen plat zijn van onderen en dat er zwaarden aan hangen. Waar we ook kwamen stonden mensen te gebaren, dat het water te ondiep was, niet wetende dat we aan enkele decimeters soms genoeg hebben.'

Twee dagen lang lagen de Hollandse jachten in de speciaal aangelegde Dutch Harbor. Het was er goed verzorgd en van alle gemakken voorzien. Jammer genoeg werd er geen publiek toegelaten. Céline Geijskes van de Gornaet: 'We hadden zo in New York het gevoel dat er weinig belangstelling was.'

De eigenlijke festiviteiten duurden twee dagen, 3 en 4 juni. Op de derde vond het gigantische spektakel rond Miss Liberty plaats. Duizenden Amerikanen waren er bij en vele miljoenen mensen over de hele wereld volgden het gebeuren op televisie. Het beeld werd volledig in het licht gezet en omgeven met een gigantisch vuurwerk. 'Misschien wat overdreven allemaal, maar wel een aparte ervaring,' zegt Céline.

Op de vierde dag was er het admiraalzeilen. Schipper Meeuwisse van de Vijf Gezusters hierover: 'We voeren in eskader langs president Reagan en iedereen lief als groot even zijn fok zakken; dat was zo indrukwekkend. Een enorm spektakel, anders kan ik het niet omschrijven.'

Op de Nederlandse schepen voeren ook Amerikanen mee. 'Prachtig vonden ze dat,' zegt Hans Weerman. 'Ze hebben daar overigens wel flink voor moeten betalen, enkele honderden dollars. Ze genoten, maar ze begrepen niet dat je je met één zo'n motortje voort kunt bewegen.'

Na deze lange en vermoeiende dagen werd er uitgerust en vervolgens splitste de Nederlandse vloot zich in twee groepen. De meeste schepen voeren richting Long Island Sound, een groep van zeven schepen ging een eind de Hudson op. Tijdens die reizen kwamen de bemanningen wel direct in contact met de Amerikanen, die zeer gastvrij bleken.

Céline Geijskes ging met de Gornaet richting Long Island. 'We zijn daar prima onthaald en we hebben lekker vakantie gehouden. We hebben echt een hele leuke tijd gehad. Het was voor ons en voor de Amerikanen een heel aparte ervaring.'

Hans Weerman, die mee ging de Hudson

Admiraalzeilen voor Miss Liberty

op, is nog enthousiaster: 'Het was gewoon groots. We kregen barbecues aangeboden, het volkslied werd gespeeld en we kregen zelfs geschenken. Nou scheelde het misschien wel, dat wij maar met zeven schepen waren.' De vijf Gezusters voer samen met de Dependentie, de Zeldenrust, de Morgenstond, de Goede Verwachting, de Eersteling en de Fiducia naar Catskill. Op de heenweg deden ze Tarry Town en Gold Spring aan. Op de terugweg ging het langs Kingston en Chelsea.

Helaas verliep niet alles even voorspoedig. In Dutch Harbor liepen enkele schepen wat schade op, waaronder een gescheurd zwaard, als gevolg van de sterke goitslag. Bij het uitladen van de Neljan ging er al een mast verloren.

Tijdens het grote spektakel werd het enthousiasme van drie Amerikaanse opstappers op hardhandige wijze getemperd: zowel de Ouderhoek als de Dependentie kwamen in aanvaring met schepen uit de Verenigde Staten, waardoor aan boord drie van de gasten gewond raakten door de vallende giek. De Dependentie liep duizenden guldens schade op.

De grote domper kwam echter in Nederland: al de meegenomen kruidenbitter en andere alcohol werd in beslag genomen en de eigenaren werden beboet. Hans Weerman gelooft best dat het volgens de wet is, 'maar het is toch overdreven om in overalls aan boord te komen en echt alle schepen op hun kop te zetten. Ik vind het een beetje lullig.'

Ook de Vijf Gezusters bleef niet ongeschonden. Op de terugreis liep het enige schade in de kajuit op, als gevolg van een woelige zee. Volgens Hans Weerman hebben deze ongelukjes de pret echter niet bedorven: 'Het is en blijft een belevenis, die je je leven lang bijblijft.'

Na anderhalve maand in de Verenigde Staten heeft iedereen even rust genomen. Maar de volgende evenementen zitten er al weer aan te komen. En de volgende grote reis is al weer in voorbereiding. Over twee jaar bestaat Australië 200 jaar. Als het lukt om daar sponsors voor te krijgen, zal er ongetwijfeld weer een groep liefhebbers van ronde jachten en platbodems vertrekken.

Tekst: Jan-Jaap In der Maur.

Foto's: J.C. Ritsema en Thijs Tuurenhout